

jecta fuerint Monasteria ejusdem Regni, nec non Monasteria Tortosæ, Tarracone, Trevel, Sarrion, Majoricæ, & Oram cum suis attinentiis, & Jurisdictionibus, altera Provincia Aragoniæ, cui subiacerent Monasteria ejusdem Regni, & Navarræ, & Principatus Cathalonie.

§. 2. Et ulterius pro salubri ejusdem Ordinis, & dictarum Provinciarum, ac etiam Provincie Italiæ, cujus tertia Provincia fieri debebat, quod quam primum executioni demandabitur, directione, ac prospero regimine nonnulla Statuta, Constitutiones, & Ordinationes per Religiosos dicti Ordinis perpetuo observari, condita, & condita fuerunt tenoris sequentis, videlicet.

§. 3. Primo fuit præceptum in virtute sancte obedientie, quod ultra communia, & particularia suffragia, & orationes præcepta a Constitutionibus Ordinis, deinceps pro felici statu Sanctissimi Domini Nostri Pape cantetur, seu dicatur oratio pro Papa in Missis tam cantatis, quam planis pro felici statu Sanctitatis Sux, ac pro conservacione, & augmento suæ sancte Sedis, quoties non contrariabitur Rubricis Missalis Romani, & in orationibus particularibus, & secretis omnes Religiosi eandem faciant commemorationem.

§. 4. Secundo, quod Commendatores tam in celebratione Missarum, quam in recitatione divini officii in Choro maximam adhibeant diligentiam, & punctualitatem, ut omnes legitimo impedimento non impediti assistant, & quod nunquam omittatur oratio mentalis, & quod in omnibus Monasteriis (si commode fieri potest) Missa quotidie cantetur.

§. 5. Tertio, fuit præceptum, quod maxima abhibeatur diligentia, ut adimpleantur legata pia benefactorum, & suffragia pro D. sanctis.

§. 6. Ac etiam, quod decedente aliquo Religioso, teneantur omnes Religiosi Sacerdotes suæ Provincie, sequenti die, postquam habuerint notitiam obitus illius celebrare unam Missam planam pro illius Anima, & Monasteria singula singulas cantent Missas, nisi ratione diei debeat transferri, dummodo non omittatur.

§. 7. Quarto, fuit præceptum in virtute sancte obedientie, ac sub pena excommunicationis majoris, quod nullus Religiosus possit uti aliquo privilegio a quovis dicti Ordinis Superiore sibi concessio, nec in futurum concedi a quoquam possit contra dicti Ordinis Constitutiones; quod si concedatur, ex nunc nullius roboris esse censeatur, ac eo utentes eisdem poenis subjiciantur.

§. 8. Quinto, fuit præceptum Commendatoribus, quod non possent suis subditis dare licentiam exeundi extra Civitatem ultra quatuor dies, & non nisi ex rationabili, & honesta causa, & quam rarius possit; & quando ex aliqua necessitate, & urgenti causa concedenda esset licentia alicui, non nisi a Provinciali concedatur, cujus conscientia fuit onerata, ne sine justa, & honesta causa hujusmodi licentias impertiatur;

sed si casus advenerit ita præcisus, ut non possit de facili haberi recursus ad Provinciam, in mora esset periculum, tunc Commendator Monasterii de consilio Consiliariorum licentiam concedere possit, transmittendo Provinciali statim copiam informationis, & causæ propter quam fuit motus cum ipsorum Consiliariorum consilio ad eam concedendam. Circa vero licentias exeundi e Monasterio ad Civitatem, fuit onerata conscientia Prælatorum, ne de facili illas concedat, sed solum ex necessitate.

§. 9. Sexto, quod nullus Prælati sub pena suspensionis sui officii per duos menses permittat, ut aliquis Fratrum tam Conventualium, quam non Conventualium, extra Monasterium possit in Domibus secularium pernoscere, etiam quod ejus essent consanguinei, aut parentes, nisi de licentia speciali Generalis Magistris, aut saltem Provincialis; excepto casu, in quo ad infirmos in extremis laborantes vocarentur, & tunc non nisi associati remanere ibi possint.

§. 10. Septimo, quod Prælati sub pena suspensionis suorum Officiorum per sex menses, non possint, nec valeant recipere aliquem ad habitum Religionis, nisi habeat requisitas a Constitutionibus qualitates, & condiciones; ac sub eisdem poenis fuit præceptum, ne Commendatores, vel Novitiorum Magistris permittant, quod aliquis Novitiorum exeat e Novitiatu ad inserendum Commendatori, vel alicui Fratri quacumque dignitate, aut officio insignito.

§. 11. Octavo, quod Novitii durante anno probationis, non possint ad scientias incumbere, sed solum edicere res essentielles, ac ceremoniales Ordinis.

§. 12. Nono, quod Novitii habeant separatim Dormitorium ab illo Professorum, ubi singuli singulos habeant lectos.

§. 13. Decimo, quod Commendatores non possint exponere aliquem Fratrem ad ordines suscipiendos, nisi prius sibi consiterit per diligens examen, quod sit habilis, & idoneus, quoad mores, vitam, & sufficientiam; quod examen Commendator cum voto Fratrum Conventualium facere debeat, ac transmittere Provinciali, qui considerare debeat attentè, an omnes qualitates requisitæ concurrant, & tunc, & non aliter licentiam concedere possit.

§. 14. Undecimo, si autem aliquis, quod Deus avertat, sine legitima Prælatorum licentia Ordines suscipere fuerit a usus, ultra poenas Canonum, si talis Frater clericus fuerit ad triremes per triennium condemnatur, si vero conversus per sexennium; hanc autem poenam Generalis Magister, Provinciales, vel eorum Vicegerentes executioni non demandantes, sint suspensæ a divinis in utroque foro.

§. 15. Duodecimo, quod nullus Prælati possit abesse a sua Commenda per aliquod spatium notabile temporis, nisi ex speciali licentia Provincialis, cujus conscientia fuit onerata ne de facili hujusmodi licentias concedat, nisi ex causa urgenti, & necessitate, & tunc non excedat terminum duorum mensium,

Et pernoctandi in domibus secularium, quando, & quomodo danda.

De Novitiis.

De Ordinationibus.

Poenæ contra male promotos.

De residentia faciendi in Commendis, & poenis non residentium.

Nonnullaque edicta Statuta.

In Missis dicenda Oratio pro Papa.

Commendatores Choro adire.

Omnesque Orationes mentales faciant.

Pia Legata ad implenda.

Missæ pro FF. defunctis celebranda.

Nullum privilegium contra Constitutiones Ordinis concedendum.

Licentia exeundi e Monasterio.

sum. Quapropter fuit declaratum, quod si Commendator ultra 60. dies abfuerit a sua Commenda, quamvis pro servitio Provincie, aut sui Conventus, ipso jure ejus Commenda vacet absque alia declaratione, & tunc Provincialis in ea novum Commendatorem præficiat, nisi ad Generalem Magistrum, juxta Const. Ordinis hujusmodi provisio spectaret.

Qui ad Præsentatorem concurrere possint.

De assumendis ad Magistrum.

§. 16. Decimotertio, quod nemo ad præsentaturam exponi possit, qui non legerit ultra tres annos Logicæ, ac Philosophiæ duos alios annos theologiæ scholasticæ, assistendo conferentiis, & aliis actibus, sicut de Magistris dicitur, & qui saltem 33. ætatis suæ annis compleverit, quod docere debeat per fidem baptismi.

§. 17. Decimoquarto, quod nullus possit in Magistrum assumi, qui non legerit quotidie unam lectionem theologiæ scholasticæ per spatium sex annorum, postquam fuerit confirmatus in præsentatura, & quod de sero semper adfuerit conferentiis, aut prædicando, aut replicando, & unquoque Anno præfenderit alicui actui publico, seu publicis disputationibus: ita, & taliter, quod si fuerint tres Lectores, primus in principio Anni, secundus in medio, & tertius in fine, præfideat. Possint tamen dicti Lectores, si prædicentur aliquid omiserunt, sine licentia Commendatoris (cujus conscientia oneratur, ne absque causa cum eis dispenset) supplere in primo, reliquerit honeste reparatur, & notabiliter vel frequentibus annis, nec propterea adscribat unum numero Magistrorum nisi 40. ætatis suæ annum compleverit, quod per fidem baptismi docere debeat, fuit declaratum supradictas qualitates in Magistris, & Præsentatis requisitas, solum extendi ad eos, qui post confirmationem harum Const. legere incipient.

Provinciales nequeant per duos menses ante Capitulum quemvis voce private.

§. 18. Decimoquinto, quod Provinciales ante celebrationem Capituli Provincialis per duos Menses, non possint Commendatores, nec alios vocales in dicto Capitulo Provinciali vocem habentes private, sed solum de eorum delictis inquirere, & facere informationem in scriptis, ad hoc, ut in dicto Capitulo examinentur, & rei castigentur.

Elemosynæ pro redemptione Captivorum collectæ in alios usus non convertendæ.

§. 19. Decimosexto, quod elemosynæ, & bona pro Redemptione captivorum a fidelibus largita, & largien, non possint ad alios usus applicari, quam ad redimendos captivos, neque ex pecuniis hujusmodi possit emi equus, aut mulus, nisi pro parentibus, & procurant, dictam elemosynam, quæ animalia ad usum Conventus deservire non debeant, nisi Conventus tertiam partem pretii illorum exbursaverit.

Vestes ad formam Regulæ ferendæ.

§. 20. Decimosextimo, quod Fratres non possint gestare ullo umquam tempore profana vestimenta, & contra dicti Ordinis Constitutiones, sub pena reclusionis duorum mensium pro prima vice, & pro secunda, & tertia sex mensium, quorum duo sint gravioris culpæ, quam poenam Provinciales in suis Provinciis, & Commendis. in suis Commendis executioni demandant sine remissione.

§. 21. Decimooctavo, fuit præceptum sub pena excommunicationis majoris latae sententiæ, & privationis activæ, & passivæ vocis per sex Annos, ac suspensionis exercitii San-

ctorum Sacramentorum, quod totum in foro interiori obliget, & liget, quod nullus Superior Monasterii possit alienare, aut expendere legitimas, aut hereditates Monasteriorum sine expressa licentia in scriptis Magistris Generalis, nec sufficiat Provincialis; quod si secus factum fuerit Superior Conventus delinquens, ipso facto sit privatus, & subditi illius possint ab eo auferre obedientiam, & illam dare Vicario, vel antiquiori Monasterii. Ac sub eisdem poenis fuit præceptum, ne novi census sine licentia Generalis Magistris super bonis Monasterii fundarentur.

§. 22. Decimonono, quod nullus Commendator sub pena obedientie, & privationis Officii, ac vocis activæ, & passivæ per tres Annos possit ullo prætextu solus expendere, vel etiam recipere aliquid ad Monasterium pertinet. sine præsentia, vel scientia Depositariorum. Quod si Depositarii abessent, tunc teneatur vocare aliquem ex senioribus, & sub eisdem poenis fuit præceptum, ne Commendator per seipsum solum faciat computum, nec etiam Procuratore associatus: sed hoc computum fiat publice ad sonum Campanæ, itant possint omnes, quotquot voluerint, adesse, sed necessario assistere debeant Commendator, Depositarii, Sacrista, Procurator, & Expenditor, vel eorum major pars, qui sub pena excommunicationis majoris non permittere debent, quod expensæ consue adnotentur, sed distincte scribantur, tam res emptæ, quam receptæ, exprimendo nomina personarum, a quibus supradictæ res emptæ, vel receptæ fuerunt: & sub eisdem poenis præcipitur Depositariis, ne in libris computorum apponant, vel apponi permittant, seu scribi aliquid, quod realiter, & vere coram ipsis non fuerit enumeratum, & consignatum, & in capsa depositi repositum: & fuit onerata conscientia Commendatoris, quod conetur quotidie facere computum horis, & tempore magis opportunis, & commodis.

§. 23. Vigésimo, insuper fuit præceptum, sub pena excommunicationis majoris latae sententiæ, & privationis Officii, quod nullo modo possint Commendatores pecunias pro Missis celebrandis largitas e capsa communi depositi extrahere, nisi prius sibi consiterit satisfactum fuisse obligationi, & Missas fuisse celebratas, nec possint dictæ Missarum elemosynæ de uno Conventu ad alium transferri sine licentia expressa in scriptis Provincialis ad minus.

§. 24. Vigésimoprimum, quod Provinciali non detur ultra quatuor julios, seu regales quotidie pro suis, ac socii expensis, commorando, vel visitando aliquod Monasterium.

§. 25. Vigésimosecundo fuit præceptum, quod nullus Frater possit discedendo ab aliquo Monasterio secum deferre, nisi solum libros, quos habebit, Imagines, & habitus ad ipsius usum: reliqua vero, videlicet scedula, lectum, scabella, & alia hujusmodi relinquere debet ad usum Conventus, a quo discesserit: si autem ad idem Monasterium redire contigerit, poterit tunc Commendator

Hereditates que Monasteriis relinquuntur, non alienandæ.

De rationibus reddendis, & computis faciendis.

De elemosynis Missarum.

Quid dandum sit Provinciali in sua Visitatione.

Quæ secum adportare possint Fratres a Monasteriis discedentes.

1604.

Commenda-
tori veterum,
quominus pe-
cunias a com-
muni deposito
accipiat.

Bona unius
Provinciae ad
aliam non
transferenda.

Bona defun-
ctorum Monas-
terio danda,
cuius liberant
fili.

Quarta, &
fexta feria di-
fciplina facie-
da.

Qui possint
Ierem eligi in
Commenda-
tores.

Redemptores
Aragonie, &
Valentie pa-
res inter se.

Qui se in Pri-
orem Barchi-
nonensem eli-
geant.

In electione
Provincialis
Aragonie al-
ternativa ser-
vanda.

Novi Magistri
& Praefecti
electi in una-
nime ex
Provinciis no-
viter erectis.

dator eidem Fratri magis supradicta, quam alteri ad usum consignare.

§.26. Vigesimo tertio, fuit praeceptum sub poena excommunicationis majoris latae sententiae, quod nullus Commendator possit accipere pecunias, quas Religiosi sui Monasterii in communi capsa depositi habent, nec ab eis mutuo petere.

§.27. Vigesimo quarto, fuit praeceptum, iuxta breve Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papae Octavi, sub datum Romae, die 19. Januarii 1601. ne bona unius Provinciae possint ad aliam transferri, sub poenis etiam in dicto Brevi contentis.

§.28. Et, quod bona ob mortem alicujus Fratris pertineant ad Monasterium, cuius erat filius, & non ad Conventum, in quo emiserat professionem, ubicumque decesserit, & propterea professio ubicumque emittatur, intelligatur emissam ad favorem Monasterii, cuius erat filius.

§.29. Vigesimo quinto, fuit praeceptum omnibus Fratribus, quod iv. & vi. Feriis Quadragesimae de sero debeant convenire in Choro, & ibi communem facere disciplinam.

§.30. Vigesimo sexto, fuit praeceptum in virtute sanctae obedientiae Provincialibus, & aliis Superioribus, ad quos de jure spectat, quod nullo modo possint transacto triennio, Commendatorem iterum de alia Commenda providere in sequenti triennio, nisi Monasterium, cuius erat Commendator reliquerit honeste reparatum, & notabiliter melioratum, ac provifum de necessariis secundum vires Monasterii usque ad proximam futuram messiem.

§.31. Vigesimo septimo, fuit statutum, quod Redemptores Provinciarum Aragoniae, & Valentiae, dum ad redimendos captivos proficiscuntur, simul eant, nec aliqua inter eos sit superioritas, sed unusquisque suum librum deferat, ubi adnotabit omnia ad redemptionis munus pertinentia, sicut redemptores Provinciarum Castellae, & Beticae faciunt.

§.32. Vigesimo octavo, fuit statutum, quod in Monasterio Barchinonensi, quod caput totius Ordinis est, non eligeretur in Priorem, nisi Religiosus magisterii dignitate, vel ad minus praesentatura insignitus, electio autem aliter facta ex nunc nullius valoris declaratur.

§.33. Vigesimo nono, fuit statutum, quod in Provincia Aragoniae circa electionem Provincialis, servaretur alternativa, ita & taliter, quod una vice Provincialis sit ex Catalonia, & alia vice ex Regno Aragoniae, & Navarrae, dummodo reperiretur persona habilis, & requisita habens ad officium Provincialis exercendum.

§.34. Causa, & occasione supradictae divisionis, & erectionis harum novarum Provinciarum necesse fuit aliquos Magistros, & Praefectos de novo creare, ut in electione Provincialium adesse sufficiens numerus vocalium, suppleto in eis aliquas requisitas qualitates, & pro Provincia Aragoniae fuerunt creati sequentes.

§.35. Pro Provincia Aragoniae fuit in Magistrum electus Frater Joannes de Casanova, ad Praesentaturam Frater Laurentius Altava, Frater Joannes Navarro, Fr. Leonardus Spino, Fr. Michael Ortiz de Sada, Fr. Hieronymus de Rojas, Fr. Joannes Saviraque, Fr. Marcus Ruiz, Fr. Didacus de Pamplona, Fr. Martinus de Spinal, Fr. Dominicus de Suaviaga, Fr. Joannes Pardo de la Casta, Fr. Thomas Vasquez, Fr. Paulus Ferriol, Fr. Mattheus Llaneras, post hos praesentatos fuit nominatus in praesentatum de unanimi consensu, Fr. Stephanus Rodriguez tamquam idoneus.

§.36. Pro Valentiae Provincia fuerunt nominati in praesentatos Fr. Michael Selma, Fr. Hieronymus Campos, Fr. Jacobus Torner, Fr. Nicolaus Sancho, Fr. Caspar Fito, Fr. Joannes Ribera, Fr. Andreas Vellester, Fr. Antonius Vidal, Fr. Augustinus Spinosa.

§.37. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, praedictus Bernardus Procurator cupiat pro majori statutorum, & ordinationum hujusmodi subsistentia, illis Apostolicae nostrae confirmationis robur accedere; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.38. Nos igitur dicti Ordinis pro nostra pastoralis sollicitudine, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium super consultationibus, & negociis Episcoporum, & Regularium deputatorum, quibus statuta, & ordinationes hujusmodi videnda, & examinanda, ac Nobis referenda commissimus, praedicta statuta, constitutiones, & ordinationes, ut praesertim inserta, & insertas, auctoritate Apostolica, tenore praesentium, perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuae, & inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus, ac in praedictis Provinciis, & Ordine, a Superioribus, & Fratribus universis ejusdem Ordinis, prout quempiam eorum concernunt, perpetuo inviolabiliter observari debere statuimus, & ordinamus.

§.39. Mandantes propterea eisdem Alphonso Magistro, & Bernardo Procuratori Generalibus, ac Definitoribus, Superioribus, & Fratribus universis dicti Ordinis, nunc & pro tempore existentibus, in virtute sanctae obedientiae, ut praesertim inserta, ordinationes, & constitutiones hujusmodi perpetuo observent, ac observari curent, & faciant.

§.40. Decernentes praesentes literas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, aut quovis modo infringi, annullari, vel retractari nullatenus posse, sicque ab omnibus censerit, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cau-

Praedictorum omnium peti-
tur confirmatio.

Confirmatio
Clemens

Et observari
mandat.

Clausula.

1604.

Executores
designati.

Derogatio
contrarium.

Dat. die 25.
Octobr. 1604.
An. XIII.

Exordium.

farum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, quidquid fecerit super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.41. Quocirca dilectis filiis Causarum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditori, & Caesaraugustan., & Valentin. Officialibus, per praesentes committimus, & mandamus, ut praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, per se, vel alium solemniter publicari, & praesertim statuta, & ordinationes hujusmodi in praedicto ordine perpetuo inviolate observari faciant. Contradictores quoscumque, ac praemissis non parentes, per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo.

§.42. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Provincialibus, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Provinciis, & Ordini, ac Superioribus, & Fratribus quibuscumque in contrarium praemissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum infererentur, praesentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum sub Anulo Piscatoris, die 25. Octobr. 1604. Pontificatus nostri Anno XIII.

CCCXLVIII.

Prascripta forma appellationum interponendarum a Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, prohibetur, quominus recurrant ad Tribunalia Saecularia.

Plura de isto Ordine videri possunt sup. apud Alexandr. IV. Constitut. XXIX. Licet. Tom. III. fol. 373.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quoniam Nostro Pastoralis potissimum incumbit Officio, ut ea, quae per regulares personas contra eorum regularia Instituta temere attentantur, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunitate remediis compescamus, & amoveamus.

Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

§.1. Proinde, quia nuper dilecto filio Magistro Hyppolito Ravennati Priore Generali Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, non sine animi Nostri molestia referente, accepimus, quod nonnulla dicti Ordinis, etiam utriusque sexus regulares personae, Dei timore postposito, & suae professionis immemores, ut in eorum malefactis, & inobedientia se diutius confoveant, ab iis, quae per Praelatos ejusdem Ordinis, & Priores, Provinciales, & alios Superiores ab ipso Priore Generali pro tempore deputatos, acta sunt, & decreta, ad Tribunalia saecularia appellare, & ad ea temere confugere consueverunt, in non modicam jurisdictionis ipsorum Superiorum laesionem, & Regularis Instituti alterationem, ac scandalum plurimorum.

§.2. Nos praemissis obviare volentes, universis, & singulis dicti Ordinis utriusque sexus regularibus personis, cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus Apostolica auctoritate tenore praesentium praecipimus, & mandamus, eisque sub excommunicationis latae sententiae, a qua non nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo absolvi possint, necnon privationis perpetuae officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia quaecumque dicti Ordinis officia exercenda, ac vocis tam activae, quam passivae, eo ipso absque alia declaratione incurren. poenis, districtius inhibemus, ne ad ipsa Tribunalia saecularia quovis pretextu, aut quavis colore appellare, vel ad illa confugere, aut ea propterea quoquo modo adire audeant, vel praesument.

§.3. Sed si a Praelatis se gravari praetendant, ad Priorem Generalem ipsius Ordinis, seu illius Protectorem, aut Vice-Protectorem in Romana Curia, vel ad Nos sive Romanum Pontificem pro tempore existentem supremum in Ecclesia Dei Judicem, sicut antiquitus semper facere consueverunt recursum habeant, unde illis brevi manu justitia ministrabitur.

§.4. Volentes, & ita declarantes, quod nedum dicti Ordinis regulares personae contrafacientes, verum etiam eorum quomodolibet directe, vel indirecte, fautores, & consultores, easdem poenas eo ipso omnino incurrant. Decernentes irritum, & inane quidquid fecerit super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & infererentur, praesentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat ad effectum praesentium speciali-

1604.

Nonnulli Fra-
tres ad Laico-
rum Tribuna-
lia confugie-
bant.

Caverit sub
poenis hic ex-
pressis.

Forma recur-
sum praeci-
bitur.

Eisdem poenis
subiiciuntur
fautores.

Derogatio
contrarium.

1304.

Dat. die 23. Novembris Anno XIII.

cialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Novembris 1604. Pontificatus nostri Anno XIII.

CCCXLIX.

De Ambitu Fratris Eremitis Ordinis Sancti Augustini interdicto.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ambitus in Ecclesia Dei valde perniciosus.

Quoniam nemo debet sibi assumere honorem, nisi vocatus a Deo tamquam Aaron, & a regularis vitae instituto valde alienum est, ut Religiosi viri, quos honorum, & dignitatum gradus, sanctitate vitae, ac aliis Religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus cum ad eos assumuntur, obedientes suscipere; susceptosque humiliter administrare decet; mendicatis, secularium praesertim personarum studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant, unde magna in Ecclesia Dei perniciosa adferri solet. Nos, qui pro muneris nostri debito, in hoc potissimum laborare non desistimus, ut Ecclesiastica, regularisque disciplina pristino candori restituatur, huic malo opportunum remedium adhibendum censuimus.

Causa facienda prohibita.

§.1. Cum itaque sicut accepimus, quidam in Ordine Eremitarum Sancti Augustini professionis, & regulae, quam professi sunt, penitus immemores, nimisque dignitatum, & officiorum Ecclesiasticorum in dicta Religione consequendorum ambitione ducti, pro iis consequendis, Ecclesiasticorum, & Secularium Principum studia requirant, & a Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, aliisque Praelatis commendatitias literas, aliosque favores, & gratias propterea expectant, quibus aditum, quos ipsi ex se promeruisse minime confidunt, gradus, & dignitates in eadem Religione consequi valeant. Sicque ejusdem Religionis quietem, non sine animarum suarum periculo, perturbant.

Pena contra avaritiam.

§.2. Nos malum hoc ab eodem Ordine, & Religione, cujus prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiae Sanctae utilitatem sinceris exoptamus affectibus, pro nostra pastoralis sollicitudine propellere summo opere cupientes, motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicae potestatis plenitudine, eos omnes, & singulos Fratres dicti Ordinis, & Religionis cujuscumque status, gradus, conditionis, praecminentiae, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cetero ad Praelaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis, & Religionis assumenda intenti, ad Principum, & Praelatorum, ac aliarum quarumcumque personarum, tam Ecclesiasticarum, quam Secularium de gremio dictae Religionis non exi-

entium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque seculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favores recurrerint; vel etiam patris, pollicitationibus, aliisque viis, directe, vel indirecte, palam, vel occulte ad Praelaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia praedicta obtinenda aspiraverint, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quaesiverint, aut etiam sponte oblatis, & minime conquestis usi fuerint, illorumque complices, & fautores, ad quacumque Praelaturas, dignitates, & officia, gradusque, honores, administrationes, & munera in ipsa Religione obtinenda, perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Praelaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis hujusmodi, eo ipso privamus, ac privatos voce tam activa, quam passiva carere decernimus, & declaramus.

Cavetur quominus Superiores illos promoveant.

§.3. Atque in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis latae sententiae poena, omnibus dicti Ordinis, & Religionis Fratribus, Superioribusque, & Praelatis quocumque titulo nuncupatis, etiam Priori Generali, praesentibus, & futuris praecipimus, districteque mandamus, ne quempiam ullo tempore, praecibus, literis, vel favoribus adducti, vel alias ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem Principum, vel Praelatorum, aut aliorum quorumcumque, tam Secularium, quam Ecclesiasticorum extra dictum gremium existentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum, ad cujusvis generis Praelaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia praedictae Religionis promoveri, vel penas aliquas remittere audeant, vel praesumant.

Promotiones si fiant, nullae sunt.

§.4. Decernentes, electiones, & promotiones ad Monasteria, seu Prioratus, vel officia dicti Ordinis, & Religionis contra praesentium dispositionem, quod absit, quodcumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorsus, invalidasque fore, & esse, nullisque viribus subsistere.

Ambitus, solum perentium praecibus probatur.

§.5. Ac omnes, & singulos in praemissis delinquentes nulla alia monitione praecedente, & absque processu desuper habendo, sententias, & poenas praemissas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ad illos sententias, & poenas praemissas damnabiliter incurrisse legitime probandum, & omnino convincendum, solas praemissarum personarum instantias, preces, & favores, etiam ore tenus porrectas, plenam, indubiam, & sufficientem in judicio, & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Clausula.

§.6. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere.

1604.

Derogatio contrariorum.

debere, ac irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Praesentis quomodo sint publicanda.

§.7. Non obstantibus quibuscumque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ordinibus, & Religionis hujusmodi, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si praedictis Fratribus, vel quibuscumque aliis communiter, vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Exemplis danda fides.

§.8. Ut autem harum literarum notitia ad omnes dicti Ordinis Eremitarum Fratres facilius deveniat; volumus illas in Capitulis Provincialibus, seu Congregationibus, & postea in Capitulo Generali publice legi, illisque in dictis Capitulis Provincialibus, seu Congregationibus, & Capitulo Generali lectas sic arctare, ac si legitime unicuique intimata fuissent.

Dat. die 1. Decem. 1604. An. XIII.

§.9. Illarumque exemplis etiam impressis manu Scribe dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Prioris Generalis ipsius Religionis, vel alterius personae in dignitate Ecclesiastica constitutae obfirmatis, eandem prorsus fidem haberi, quae praesentibus haberetur, si eadem exhiberentur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die prima Decembris 1604. Pontif. nostri Anno XIII.

CCCC.

Prascriptio formae, qua Ordines Regulares, & Confraternitates Seculares, de cetero uti debent, in erigendis, & aggregandis Congregationibus, & Confraternitatibus: Et in communicatione suarum indulgentiarum, & indultorum, elemosynarumque collectione, & Confessorum electione.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Quaecumque a Sede Apostolica ad promovendam Christianidelium salutem aliquando concessa sunt, etsi ea maturo consilio, magnaque prudentia, & cautione sancta, & decreta sint, tamen cum Romanus Pontifex de animarum salute sollicitus, progressu temporis animadvertit sensim aliquos

abusus in eisdem statutis, & decretis observandis provenire, debet pro sui Pastoralis officii munere illis opportuna ratione occurrere, & quantum cum Domino potest, adhibito salutari remedio providere.

Ex communicatione Indulgentiarum &c. prave expressa nonnulli abutuntur irreverent.

§.1. Cum itaque a pluribus Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris, & forsitan etiam a Nobis, nonnullis regularibus Ordinibus, Religionibus, & institutis, ac etiam Christianidelium Secularium Archiconfraternitatibus, & Congregationibus diversarum Nationum, nominum, & institutorum, tam in Alma Urbe nostra, quam in aliis Civitatibus, & locis Christiani Orbis institutis, facultas erigendi, & instituendi in eorum, & aliis Ecclesiis, & Collegiis, necnon etiam sibi aggregandi Confraternitates, & Congregationes in eadem Urbe, & in aliis locis existentes, eisque privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta sibi concessa respective communicandi attributa fuerit, ac nulla certa forma, vel ratio praescripta sit, quae in hujusmodi erectionibus, institutionibus, aggregationibus, & communicationibus faciendis servari debeat; propterea sive negligentia Superiorum Ordinum, Religionum, & institutorum, vel Officialium Archiconfraternitatum, & Congregationum erigentium, instituentium, aggregantium, & communicantium, quae Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, institutis, & aggregandis, & quibus communicationes privilegiorum, indulgentiarum, aliarumque gratiarum praedictarum sunt, non servant formam in hujusmodi erectionibus, institutionibus, aggregationibus, & communicationibus servari debitam, neque praescribunt modum, quo privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta praedicta consequi debeant, seu ipsarum Confraternitatum, & Congregationum incuria, quae non inquirunt ea, quae praestare oportet, ut illa consequantur, nonnullae pravae consuetudines irreverserunt, multaque incommoda inde progenerunt.

Regulatis unam tantum Congregat. suis in Ecclesiis de consensu Ordinatii erigendi sit potestas.

§.2. Quibus Nos pro commisso Nobis Apostolicae sollicitudinis officio, paternaque erga omnes Christianos caritate prospicere volentes, hac nostra Constitutione perpetuo valitura decernimus, atque statuimus, ut imposterum tam hujus Almae Urbis nostrae, quam aliarum Civitatum, & locorum totius Christiani Orbis Regularium Ordinum, Religionum, & institutorum, quibus in eorum, & quibuscumque aliis Ecclesiis, & Collegiis Confraternitates Secularium erigendi, & instituendi facultas concessa est, necnon etiam Archiconfraternitatum, & Congregationum, cujusvis Nationis, nominis, & instituti ille sint, & in quibuscumque Ecclesiis, Domibus, & Orioriis, tam Secularium, quam ut praefertur quorumcumque, etiam Mendicantium Ordinum, Religionum, & institutorum Regularium, quavis tam ordinaria, quam Apostolica auctoritate erectae, ac institutae existant, seu alias quovis modo introductae reperiantur, quibus alias Confraternitates, & Congregationes

nes instituendi, erigendi, ac sibi aggregandi, illisque privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta praedicta elargiendi, & communicandi potestas a Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris, vel a Nobis, & Apostolica Sede attributa fuit, Magistri, Priores, Praepositi, Rectores, Governatores, Praeceptores, Primicerii, Praelati, Custodes, Guardiani, Praefecti, Administratores, & alii Officiales, seu Superiores quovis modo nuncupati Regularium siquidem Ordinum, Religionum, & institutorum, unam tantum Confraternitatem, & Congregationem, de consensu tamen Ordinarii loci, & cum literis ejus testimonialibus, quibus Confraternitatis, & Congregationis erigenda, & instituenda pietas, christiana caritatis officia, quae exercere cupit, apud eos commendentur, in eorum, & quibuscumque aliis Ecclesiis, & Collegiis erigere, & instituere.

Archiconfraternitatis autem unam pariter Confraternitatem aggregandi in singulis Civitatibus praevio eadem Ordinarii consensu.

§.3. Ceterarum vero Archiconfraternitatum, & Congregationum in singulis Civitatibus, Oppidis, vel locis, unam etiam Confraternitatem, & Congregationem dumtaxat, quae Apostolica, vel Ordinaria auctoritate prius erecta, ac nulli alteri Ordini, Religioni instituta, Archiconfraternitati, & Congregationi ejusdem, vel alterius Nationis, nominis, & instituti aggregata sit, praevio similiter loci Ordinarii consensu, & cum ejus literis testimonialibus, quibus ejusdem Confraternitatis, & Congregationis aggreganda institutum, pietas, & christiana caritatis officia, quae exercere consuevit, apud eos commendentur, sibi adjungere, & aggregare possint.

Eique sibi in specie concessa indulta, communicandi.

§.4. Huic vero Confraternitati, & Congregationi erigenda, instituenda, seu aggreganda, ea tantum privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta, quae ipsi Ordini, Religioni, instituto erigenti, instituenti, ac communicanti, seu Archiconfraternitati, & Congregationi aggreganti nominatim, & in specie, non autem quae per extensionem, vel communicationem sibi quovis modo concessa sunt, & illa quidem non sub generali forma verborum, vel ad instar, sed expresse, & in specie communicare valeant.

Statuta vero ab Ordinariis debent approbari, & ejusque subsistent correctioni.

§.5. Statuta autem pro regimine Ordinum, Religionum, & Institutorum erigentium, & instituentium, ac communicantium, seu Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium edita, Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes privilegiorum, & aliorum praedictorum sunt, impertiri non possint, nisi ea prius ab Episcopo Dioeceseo examinata, & pro ratione loci approbata fuerint, quae nihilominus ejusdem Episcopi decretis, ac moderationi, & correctioni in omnibus semper subjecta remaneant.

Aggregationes faciendae juxta formulae Clementis Octavo praescripam.

§.6. Insuper volumus, & ordinamus, ut praedicti Ordines, Religiones, Instituta erigenda, instituentia, ac communicantia, nec non Archiconfraternitates, & Con-

gregationes aggregantes certam erigendi, instituendi, aggregandi, & communicandi formulam a Nobis novissime approbatam diligenter observent, secundum quam privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta ipsi Ordinibus, Religionibus, institutis erigentibus, instituentibus, & communicantibus, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus, nominatim, & expresse, non autem per communicationem, neque ad instar, ut supra concessa, ipsis Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes sunt, communicare possint.

Indulgentiae & gratia recognitione Ordinarii promulganda.

§.7. Quibus Confraternitates, & Congregationes ejusdem dumtaxat Nationis, & nominis, Ordinis, Religionis, & instituti Archiconfraternitatis, & Congregationis, cui aggregantur, tam haecenus aggregatae, quam imposterum aggregandae utantur, potantur, & gaudeant, itaut dictarum Confraternitatum, & Congregationum erectarum, institutarum, & aggregatarum, ac quibus communicationes factae sunt, Ministri, & Officiales, & alii supra dicti privilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta hujusmodi, praevia tamen recognitione Ordinarii loci, qui adhibitis duobus de ejusdem Ecclesiae Capitulo, illa juxta Sacri Concilii Tridentini decretum promulganda decernat, debitis temporibus promulgare valeant.

De modo quod erigendi elemosynas, easque erogandi.

§.8. Quibus etiam Ministris, Officialibus, & aliis praedictis elemosynas, & alia oblata christiana caritatis subsidia, juxta modum, & formam per Ordinarium loci praescribendam, remotis tamen mensis, pelvis, & capitis, quae in Ecclesiis, & Oratoriis dictarum Confraternitatum, & Congregationum publice ad hoc exoni consueverunt, excipiendi, potestas detur. Atque hoc ipsum Ordines, Religiones, instituta erigentia, instituentia, ac communicantia, seu Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes, tam Almae Urbis nostrae, quam aliarum Civitatum, & locorum quorumcumque juxta modum a Vicario Urbis, & ab Ordinariis locorum respective praescribendum, observare teneantur. Elemosynas autem sic collectas in reparationem, & ornatum Ecclesiarum, tam Ordinum, Religionum, institutorum erigentium, instituentium, & communicantium, ac Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium, quam Confraternitatum, & Congregationum erigendarum, instituendarum, & aggregandarum, & quibus communicationes sunt, aut in alios eorum pios usus, arbitrio ejusdem Vicarii nostri in Urbe, nec non Ordinariorum locorum respective, fideliter exponere, atque erogare procurent, ut omnes intelligent ecclesiae thesauros, non quaelus, aut alicujus lucri causa, sed pietatis, & caritatis excitanda gratia ex Apostolica Sedis benignitate Christi fidelibus aperiri.

§.9. Praeterea volumus, ut Confessarii, qui

qui vigore privilegiorum ipsi Ordinibus, Religionibus, institutis erigentibus, instituentibus, & communicantibus, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus concessorum, ac Confraternitatibus, & Congregationibus aggregandis communicandorum pro tempore eligi possunt, & poterunt seculares, scilicet in Alma Urbe a praedicto nostro Vicario, extra Urbem vero a locorum Ordinariis: Regulares autem non solum a praedicto Vicario nostro, & a locorum Ordinariis respective, sed etiam a suis Superioribus approbati sint: utque Confratres consistentes a criminibus, casibus, & censuris, juxta dictorum privilegiorum (quatenus tamen sint in usu, & Sacris Concilii Tridentini decretis, ac Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, & nostris Constitutionibus non adveniant, nec revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa sint) formam, & tenorem dumtaxat absolvere valeant, Decernimus insuper, ut iidem Confessarii praedictos Confratres cujuscumque gradus, status, conditionis, & praeminentiae, etiam si speciali nota digna fuerint, a casibus contentis in literis, quae die Coenae Domini legi consueverunt, necnon violationis, immunitatis, & libertatis Ecclesiasticae, & clausurae Monasteriorum Monialium, si videlicet sine necessaria, & urgenti causa, ac sine Superiorum licentia, vel etiam si causa, & licentia concessa abutentes, praedicta Monasteria ingressi fuerint, necnon violente manus injectionis in Clericum, & singularis certaminis, seu duelli, ac ab aliis etiam casibus, tam a Nobis, quam a praedicto nostro in Urbe Vicario, & locorum Ordinariis respective reservatis, & pro tempore reservandis, & etiam a quavis excommunicatione ab homine lata absolvere, & super irregularitatibus, tam ex aliquo defectu provenientibus, quam occasione delicti contractis cum aliquo dispensare praetextu dictorum privilegiorum nullo modo possint.

Qui tamen in casibus hic expressis absolventur.

Confraternitates aggregatae suae aggregationis renovationem obtinere teneantur.

§.10. Demum statuimus, & pariter ordinamus, ut Confraternitates, & Congregationes ubivis locorum, quavis auctoritate, ut praefertur, erectae, & institutae, & quibus communicationes praedictae factae sunt, ac cuicumque ex dictis Ordinibus, Religionibus, institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus ubilibet existentibus haecenus aggregatae, ab eisdem respective Ordinibus, Religionibus, institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus, novas erectionum, institutionum, communicationum, & aggregationum literas, juxta formam a Nobis novissime approbatam, infra annum, si in Europa sint, & si extra Europam fuerint, infra biennium a die publicationis praesentium in Romana Curia faciendae computandos impetrare teneantur, alioquin dicto tempore elapso, erectiones, institutiones, & quaecumque communicationes privilegiorum, facultatum, indulgentiarum, aliarumque spiritualium gratiarum, & indultorum, & aggregationes il-

larum vigore ipsi concessae, nullius sint roboris, & momenti, ac revocatae, & abolutae censeantur eo ipso.

§.11. Erectionum autem, institutionum, communicationum, & aggregationum, tam haecenus factarum, quam deinceps faciendarum literae, ab ipsis Ordinibus, Religionibus, institutis, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus gratis omnino, ac nulla proorsus mercede, etiam a sponte dantibus accepta, expediri, & concedi debeant.

Poenae contra inobedientes.

§.12. Quod si Ministri aliqui, Superiores, vel Officiales quocumque nominis nuncupati Ordinum, Religionum, institutorum, seu Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum hujusmodi, quavis auctoritate, vel privilegio, & officio fungantur, & praesulgeant, contra praemissa in aliquo venire, vel facere praesumpserint, erectiones, institutiones, & communicationes privilegiorum, indulgentiarum, facultatum, spiritualiumque gratiarum, & indultorum, aliorumque praemissorum concessionem, nec non aggregationes per ipsos faciendae, seu renovandae, nullius sint roboris, & momenti, & quilibet eorumdem Ministrorum, Superiorum, Officialium, & aliorum praedictorum privationis officiorum, quae obtinet, ac inhabilitatis ad illa, & alia imposterum obtinenda poenam, quae ab alio, quam a Nobis, vel a Romano Pontifice pro tempore existente remitti non possit, incurrant eo ipso.

Clausula.

§.13. Decernentes praesentes literas perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, sique nostrae mentis, & intentionis existere, & ita, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum quilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrarium.

§.14. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quorumcumque Ordinum, Religionum, & institutorum, seu Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum secularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam mare magnum, ac bulla aurea nuncupatis, Regularibus Ordinibus, Religionibus, institutis, seu Archiconfraternitatibus, Congregationibus, & Confraternitatibus secularium, eorumque Superioribus, & aliis quibusvis personis cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, & praeminentiae existentibus, sub quibuscumque verborum formis,

mis, & tenoribus, ac derogatoriis de-rogatoriis, aliisque efficacioribus, & in-ferius clausulis, nec non irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum, etiam pluries concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specia-
lis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem impor-
tantes mentio, seu quavis alia expressio ha-
benda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si ad verbum exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene sufficienter expressis, & inferis habentes, illis alias in suo ro-
bore permanentibus, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Præsentibus li-
teris publican-
dis in filiis
Locis Romæ.

§.15. Ut autem præsentibus literis ad om-
nium, quos concernunt, notitiam facilius
deveniant, volumus illas ad valvas Basilica-
rum Sancti Joannis Lateranensis, & Prin-
cipis Apostolorum de Urbe, & in acie Cam-
pi Floræ more solito publicari, & affigi,
atque iis inde amotis eorumdem exempla
etiam impressa ibi affixa relinqui, factaque
publicatione hujusmodi, omnes Regulares
Ordines, Religiones, Instituta, & Archi-
confraternitates, Congregationes, & Con-
fraternitates secularium, quæ in Urbe qui-
dem post mensem, quæ vero in Europa,
post decem menses, quæ demum extra Eu-
ropam fuerint, post octodecim menses a
die publicationis hujusmodi computandos,
perinde officere, & arctare, ac si eorum cui-
libet nominatim insinuatæ fuissent.

Ac in suis
Dioecibus ab
Episcopis.

§.16. Et nihilominus, ut ipsæ præsen-
tes literæ notiores fiant, magisque omni-
bus innotescant, universis, & singulis Ven-
erabilibus Fratribus Patriarchis, Primati-
bus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis
locorum Ordinariis per easdem præsentibus
committimus, & mandamus, ut per se,
vel alium, seu alios hæc nostras literas,
postquam earum exemplum receperint, seu
earum notitiam habuerint, semel, aut plu-
ries, prout eis magis expedire visum fuerit,
in suis Cathedralibus, & majoribus respec-
tive Ecclesiis, Civitatibus, Oppidorum,
& locorum quorumcumque eorum Dioece-
sum, dum in eas major populi multitudo ad
divina convenerit, solemniter publicent,
& publicari auctoritate nostra mandent, ac
faciant.

Transumptis
anda fides.

§.17. Cæterum, quia difficile foret, eas-
dem præsentibus ad singula loca, ubi opus es-
set, deferri, volumus, & simili auctori-
tate decernimus, ut earum transumptis,
etiam impressis, manu alicujus Notarii pu-
blici subscriptis, & sigillo alicujus personæ
in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis,
eodem ubique fides habeatur, quæ ipsismet
literis haberetur, si essent exhibitæ, vel
ostense.

Dat. die 7.
Decem. 1604.
An. XIII.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub Annulo
Piscatoris, die 7. Dec. 1604. Pont. nostri
Anno XIII.

Statutum, ut Capitulum Generale Ordinis
Cisterciensis Regularis Observantia in Re-
gnis Castellæ tertio quoque anno cele-
bretur. (a)

Ex Regest. in
Secret. Brevo.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis Apostolicæ servitutis
officio, ad ea sollicito studio semper
intendimus, per quæ Regularium reforma-
tioni, ac prospero, & felici gubernio op-
portune consulitur, prout in Domino salu-
briter expedire conspiciamus.

Extordium.

§.1. Cupientes itaque, ut Congregatio
Sancti Bernardi Hispaniarum Ordinis Ci-
sterciensis, ad antiquam regularem Obser-
vantiam, & debitam reformationem redu-
catur, motu proprio, & ex certa nostra
scientia, ac matura deliberatione, harum
serie perpetuo statuimus, & ordinamus, ut
deinceps pro ejusdem Congregationis pro-
spero regimine, Capitulum Generale tertio
quoque anno celebretur.

Capitulum
Generale quo
liber triennio
celebrandum.

§.2. Et si forte intra dictum triennium
Generalatus officium, seu administratio-
nem hujusmodi vacare contigerit, Capitu-
lum juxta dicti Ordinis Constitutiones, &
laudabiles consuetudines pro novo Genera-
lis electione de novo celebretur.

Et vacante
Generalatu.

§.3. In quo Capitulo Reformatore Genera-
lis ad residuum ejusdem triennii, & non
ultra eligatur, itaut tertio quoque anno no-
vus Reformatore Generalis constituatur a to-
ta Congregatione libere, & sine restrictio-
ne ad determinatas personas eligendus, qui
ex legitimo matrimonio procreatus, qua-
draginta annis major sit, & vitæ probitate,
ac doctrinæ præstantia, ac rerum agenda-
rum peritia, atque experientia facile cæte-
ris antecellat: ac ea corporis valetudine sit,
ut Religionis onera, muneraque facile præ-
stare possit, & præcipue ad Chorum, &
mensam communem convenire, & ad Re-
gulæ, quam omnes dicti Ordinis Religiosi
profitentur, præscriptum vitam ducere,
sitque Sacerdos, & qui in Religione annum
decimum sextum professionis expleverit,
Abbatique munus per triennium saltem
objerit, ac alias condiciones juxta ejusdem
Ordinis Constitutiones requisitas habeat:
qui tamen ultra dictum triennium confir-
mari non possit, sed ab hujusmodi Genera-
lis Reformatoris administratione per toti-
dem annos, vel plures, si ita Constitutio-
nes ejusdem Ordinis requirunt, omnino ab-
stineat.

Reformatoris
Generalis qua
licetæ quæ ef-
se debeat.

§.4. Ad meliorem tamen directionem
eorum, quæ in Capitulis Generalibus ordi-
nanda sunt, Monachi, qui prædicto officio
Generalis Reformatoris perfuncti fuerint
vocem

Vocales Capitu-
li Generalis
qui sint.

(a) Vide etiam apud Henriquez Regula Ordinis Cisterciensis pag. 289.

vocem activam, & passivam in eisdem Ca-
pitulis Generalibus habebunt excepto Gene-
rali Capitulo immediato, in quo a prædicti
officii Generalis functione vacabunt.

Abbatia quo-
libet triennio
vacat.

§.5. Abbatia item eadem, nec non Præ-
sidentia tertio quoque anno in Capitulo
Generali vacet, nec ultra Abbates, nec
Præsidentes in eorum administratione con-
firmari possint. In eorum quoque electio-
ne formam secundum Constitutiones ejus-
dem Ordinis hæsternus præscriptam servari
decernimus.

Conditioes
requirenda in
promovendis
ad Abbatias.

§.6. Qui tamen ita electi, ex legitimo
matrimonio procreati sint, & etiam munus
Abbatis, seu Prioris, vel Magistri Novi-
tiorum, aut sacrorum literarum objerint,
ac ea etate, & corporis habitudine existant,
ut onera Monastica ad regularem obser-
vantiam, & cultum divinum, & ad com-
munem vitam, victum, & vestitum reti-
nendum pertinentia fideliter exequantur,
& observent, ac alias Ordinationes a Con-
stitutionibus præscriptas habeant: qui ita
canonice electi toto sequenti triennio dicti
Monasterii administrationem habeant.

Post Abbatia
obitum nova
electio infra
triennium faci-
cienda.

§.7. Etsi forte per Abbatia obitum, seu
privatorem, vel alias intra triennium nova
electio fiet, Abbas qui condiciones prædi-
ctas omnino habeat, per Monachos ipsius
Monasterii coram Commissario a Reforma-
tore Generali deputato eligatur, necnon
ab eodem Commissario nomine ejusdem
Reformatoris Generalis confirmetur, qui
ejusdem Monasterii administrationem, ju-
risdictionemque toto illo triennio residua,
non ultra tamen illud triennium, gerat, &
exerceat.

De Procura-
torum Capitu-
li Generalis
electione.

§.8. In electione tandem Procuratorum
Capituli Generalis servetur itidem eadem
forma, secundum laudabiles Constitutio-
nes dictæ Congregationis hucusque solitas.

Abbatum, Vi-
sitatorum &c.
officium tri-
ennio conelu-
dendum.

§.9. Abbates vero, ac etiam Visitato-
res, Consiliarii, Procuratores, ceterique
Officiales Ministri omnes, qui in Capitulo
Generali eligi solent, per triennium tantum
sint in suo quisque officio, & potestate, Dis-
finitoribus exceptis, quorum munus tem-
pore prædicti Capituli Generalis durat: qui
vero perfuncti fuerint triennio, per illud
saltem triennium vacent, eorumque pote-
stas, & officium ad alios in sequenti Capitu-
lo eligendos transferatur. Liceat tamen si
ita Capitulo visum fuerit, ad majorem Or-
dinis utilitatem, Procuratorem in Urbe ul-
tra triennium confirmare.

Nec nisi in
Capitulo Ge-
nerali revo-
candum.

§.10. Absoluto igitur triennio, Reforma-
tore Generalis, ac Definitoribus eligant Re-
ligiosos Monachos hæc qualitatibus præ-
ditos, qui hujusmodi munera fideliter præ-
stent: cæterum revocari non possint, nisi in
Capitulo Generali singulo triennio cele-
brando, & non in eo, quod aliquando intra
triennium ob officii Generalis vacationem
intercedit, nisi aliquod officium tunc tem-
poris vacet, quo casu illud ad alium Mona-
chum per Capitulum eligendum transferri
possit illo triennio tantum duraturum, &
non ultra, istorumque electio fiat tempore
statu in Definitionibus Ordinis.

Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

§.11. Visitationis muneri ii præficiantur
Monachi, qui non solum vitæ probita-
te, & doctrinæ præstantia, sed etiam Regu-
laris observantia, & disciplina monastica
studio, & experientia, cæteris præcellant,
& qui in Monasteriis totius Ordinis regu-
laria, & canonica instituta inviolabiliter
observari faciant, nec aliquod officium in-
compatibile, & maxime Abbatia, Præsi-
dentiave habeant, ut munus visitationis to-
to illo triennio semel obire valeant, ac item
sapius, si necessitas, aut Decretorum ex-
ceptio illam exoptulet.

Visitatores
eligendi qua-
les esse debe-
ant.

§.12. Monachi omnes convenient ad
Chorum, nec quis prætextu cujusque privi-
legii, vel superioritatis, etiam Generalatus
a servitio Chori censeatur immunis, nisi pro
tempore, quo quis in proprio officii mune-
re actu fuerit occupatus.

De Choro.

§.13. Cum Lectoribus, aut etiam Præ-
dicatoribus, iis tantum diebus, quibus le-
gere, & prædicare solent, dispensare possint,
idem quoque præstare valeant cum ægrotis,
& studiorum causa legitime impeditis.

Et quæ pos-
sunt ab eo di-
spensandi.

§.14. Si tamen aliis necessarium visum
fuerit, dispensare cum aliquo in Choro, vel
aliis observantiis Ordinis, prædicta dispen-
satio non possit fieri ab Abbatibus in suis
Monasteriis, immo nec ab ipso Generali
Reformatore, sed hoc pertineat ad Patres
Definitorum Capituli Generalis, vel ad Ca-
pitulum, quod intra triennium celebratur.

Dispensatio
autem a Defi-
nitorio Cap-
ituli Genera-
lis conce-
denda.

§.15. Ut Tridentini Concilii decreta,
& paupertatis votum custodiendo fidelius
observentur, non liceat alicui ex Monachis,
etiam si Superior sit, bona aliqua etiam mo-
bilia, aut pecuniam, proventus, census,
elemosynam, sive ex concionibus, sive ex
lectionibus, aut Missis tam in propria Ec-
clesia, quam alibi ubicumque celebrandis,
aliæve ipsorum justo labore, & causa, &
quocumque nomine acquisita, etiam si sub-
sidia consanguineorum, aut piorum largi-
tiones, legata, aut donationes fuerint, tam-
quam propria, aut etiam nomine Conventus
possidere, sed ea omnia statim Superiori
tradere teneantur, & Conventui incorpo-
rentur, ut communis inde victus, & vestit-
us omnibus suppeditari possit.

Nemo quid-
quam tamquam
proprium reti-
neat.

§.16. Monachorum item vestitus, &
supellex cellarum ex communi pecunia com-
paretur, & omnino conformis sit Mona-
chorum, & quorumcumque Superiorum
statui, paupertatem, quam professi sunt, præse-
ferat, itaut nihil superflui admittatur, nihil
etiam quod sit necessarium, alicui denegetur.
Monachorum vestes, quæ lanæ etiam esse
debent, omnisque alia supellex, in aliquem
commodum locum deferantur, ibique ab
uno, vel duobus Monachis huic muneri a
Superiore deputatis diligenter custodiantur,
ut inde Superioris arbitrio, prout unicuique
opus fuerit, tradi, & ministrari oportu-
ne possint.

Vestitus, &
supellex illa-
de communi
pecunia com-
paranda.

§.17. Monachi autem omnes etiam Su-
periores, quicumque sint, etiam Reforma-
tor, eodem pane, eodem vino, eodemque
obsonio, sive eadem (ut ajunt) pitantia in
communi mensa prima, vel secunda, nisi

Cibus, potus-
que singulis
communis.

M infir-